

Posudek vedoucího bakalářské práce

Turková Zdeňka: Rusko 2000-2016: Příklad hybridního režimu?

Autorka se ve své bakalářské práci snaží odpovědět na otázku, zda je politický režim v Rusku, po nástupu Vladimíra Putina, hybridní anebo plně autoritářský. Jejím závěrem je, že Rusko ve všech sledovaných obdobích naplňuje definiční znaky hybridního režimu. Upozorňuje však na to, že tento hybridní režim se stále více blíží režimu plně autoritářskému. Téma předložené bakalářské práce považuji za velmi relevantní a naprosto odpovídající požadavkům i profilu studijního programu, který autorka navštěvovala. Formální stránku textu považuji za dostatečnou. Pokud jde o spektrum použitých zdrojů, je možné hodnotit předloženou bakalářskou práci velmi kladně. V teoretické části využila autorka většinu relevantní (převážně zahraniční) soudobé literatury o hybridních režimech. Analytická část poté pracuje především se zdroji v angličtině a ruštině. Z pozice vedoucího bych rád konstatovat, že autorka závěry své bakalářské práce průběžně konzultovala a pečlivě vypořádala většinu mých kritických poznámek.

Úvod práce je jasný a čtenář v něm nalezne všechny důležité informace. Autorce se v úvodu poměrně úspěšně daří odůvodnit výběr svého tématu a zasadit jej do širšího kontextu soudobé problematiky politických režimů a výzkumu ruské politiky. Struktura práce působí logicky a bez výraznějších nejasností. První „popisně-historická“ část by teoreticky mohla být delší, avšak jako vedoucí oceňuji současnou „zestručněnou“ podobu.

Teoretická část práce je kvalitní. Autorka v ní úspěšně provádí čtenáře stěžejními aspekty problematiky hybridních režimů. Těžištěm její teoretické části je poté zvolený teoretický rámec, tedy koncept soutěživého autoritářství Levitskeho a Wayne. Volba tohoto konceptu je sama o sobě dobrým krokem, protože jde o nejvlivnější a nejznámější koncept hybridního režimu, který „v odborných kruzích“ zdomácněl natolik, že je pro řadu autorů synonymem celé problematiky. Operacionalizaci konceptu provádí autorka v souladu s doporučeními Levitskeho a Wayne a její podobu považuji za mírně nadprůměrnou. V některých aspektech by sice mohla být operacionalizace méně vágní, nicméně jde o výtku, která směřuje spíše k autorům celého konceptu a teoreticko-metodologickým problémům soudobé agendy demokratizačních studií.

Analytická část je členěna na čtyři samostatné případové studie, které kopírují jednotlivá volební období v Rusku po roce 2000. Případové studie působí pečlivě a konzistentně. Autorce se poměrně úspěšně daří seznámit čtenáře s klíčovými prvky „každodenní hybridnosti“ zkoumaného politického režimu. Jedinou výtkou, ve vztahu k případovým studiím je, že jsou často poměrně mělké a v jistých aspektech mohla být autorka analytičtější. Závěrečná komparace jednotlivých volebních období je díky souhrnné tabulce velmi srozumitelná. Částečně se zde ukazují limity použitého konceptu, který sleduje především přítomnost daného porušení demokracie a ne jeho hloubku, ale to je především problém Levitskeho a Wayne. Jeho řešení by bylo nad rámec bakalářského studia.

V součtu je tedy možné říci, že autorka ve své práci svědomitě a precizně řeší relevantní problém a jediné „vady na kráse“ tak představují limity užitého konceptu a občasná přílišná deskripce v empirické části. Nehledě na tyto drobné výhrady se domnívám, že jde o solidní bakalářskou práci a proto ji jednoznačně **doporučuji k obhajobě.**